

РЕШЕНИЕ

№ 130

гр. Пловдив, 23.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 2-РИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Магдалина Ст. Иванова

Членове: Михаела Хр. Буюклиева
 Велина Ем. Антонова

при участието на секретаря Елеонора Хр. Крачолова
в присъствието на прокурора А. Атанасов
като разглежда докладваното от Магдалина Ст. Иванова Въззивно наказателно дело от общ характер № 20225000600168 по описа за 2022 година

Производството е по реда на гл. 21 НПК.

С присъда № 260032/29.10.2021 г., постановена по НОХД № 614/2020 г. по описа на Окръжен съд – Хасково, подсъдимата М.Х.К. е призната за ВИНОВНА в това, че на 18.10.2016 г. на ГКПП “К.”, община С., област Х., в качеството си на длъжностно лице, което заема отговорно служебно положение – полицейски орган от категорията на чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗМВР – държавен служител от състава на МВР, младши инспектор – старши полицаи в 01 група на ГКПП “К.” при ГПУ – С., РДГП – Е., поискала и приела дар, който не ☐ се следва – пари в размер на 50 (петдесет) евро от И.И.И. от с. Д., община С., област Х., за да извърши действие по служба:

– по чл. 38, ал. 1, т. 1, т. 2, т. 3 и т. 4 и по чл. 39, ал. 1 от Инструкция № 8121з-813/9.07.2015 г. за реда и организацията за осъществяване на граничните проверки на граничните контролно-пропускателни пунктове, изд. от МВР (обн. ДВ, бр.55/21.07.2015 г.);

- по пункт V, т. 4 и т. 5 от Функционални задължения относно организацията и реда на работата на граничния полицаи на ГКПП “К. – шосе“ и „К. - гара“ - № */14.04.2015 г., изд. Началник ГКПП “К.”, утвърдена от

Директор РДГП – Е.;

и по раздел II „Основни длъжностни задължения – абзац 1, абзац 2, абзац 3 и абзац 4 от Специфична длъжностна характеристика за длъжността полицаи – старши полицаи в граничен контролно-пропускателен пункт при Главна дирекция „Г.“ – МВР № 3282р-26 789/10.12.2015 г., утвърдена със Заповед рег. № 3282з-3371/10.12.2015 г. по реда на чл. 143, ал. 4 от ЗМВР, с която е запозната – Протокол от 18.12.2015 г.,

за да допусне за излизане от страната за Република Т. управляваното от него МПС – лек автомобил марка „М.“, модел **“, кабрио, бял на цвят, **, собственост на Р.Й.Б. от гр. П., поради което и на основание чл. 302, т. 1, б. “а“ вр. чл. 301, ал. 1 вр. чл. 55 ал. 1, т. 1 НК е ОСЪДЕНА на лишаване от свобода за срок от една година и глоба в размер на 1000 лева.

На основание чл. 66, ал. 1 НК така наложеното на подсъдимата К. наказание лишаване от свобода е отложено за изтърпяване с изпитателен срок от три години.

На основание чл. 302, т. 1, б. “а“ вр. чл. 37, ал. 1, т. 6 и 7 НК подсъдимата М.Х.К. е лишена от правото да заема длъжност в орган на държавна власт за срок от три години, както и от правото да упражнява професия или дейност, свързана с пазене, управление, контрол и отчитане на чуждо имущество за срок също от три години.

Със същата присъда подсъдимата М.Х.К. е призната за НЕВИННА и ОПРАВДАНА частично по това обвинение за това, да е поискала и приела дар, който не □ се следва, за да извърши действия по служба и по чл. 39, ал. 2 от Инструкция № 8121з-813/09.07.2015 г. за реда и организацията за осъществяване на граничните проверки на граничните контролно-пропускателни пунктове, изд. от МВР (обн. ДВ, бр. 55/21.07.2015 г./; по пункт V, т. 7 от Функционални задължения относно организацията и реда на работата на граничния полицаи на ГКПП “К. – шосе“ и „К. - гара“ - № */14.04.2015 г., изд. Началник ГКПП “К.“, утвърдена от Директор РДГП – Е. и по Раздел „Заплахи... на изход“ – т. 1 от План за провеждане на инструктаж на ГПН, излъчвани от 01 група на ГКПП “К.“ от 20:00 часа на 18.10.2016 до 8:00 часа на 19.10.2016 г.

Със същата присъда подсъдимата М.Х.К. е призната за НЕВИННА за това, че на 23.01.2017 г. на бензиностанция „Ш.“, находяща се на АМ “М.“, при 93-ти км в района на гр. Л., област Х., в качеството си на лице, което заема отговорно служебно положение – полицейски орган от категорията на чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗМВР – държавен служител от състава на МВР, младши инспектор – старши полицаи в 01 група на ГКПП “К.“ при ГПУ – С., РДГП – Е., приела предложение от В.Е.Д. от гр. С., община Н., област Б., за дар – пари в размер на 1200 евро, за да извърши друго престъпление във връзка със службата си – по чл. 282, ал. 2 предл. II вр. ал. 1 НК, като наруши служебните си задължения, а именно:

- по чл. 38, ал. 2 и ал. 3 и по чл. 39, ал. 1 и ал. 2 от Инструкция № 8121з-813/9.07.2015 г. за реда и организацията за осъществяване на граничните проверки на ГКПП, изд. от МВР (обн. ДВ, бр.55/21.07.2015 г./;

- по пункт V, т. 5 и т. 6 от Функционални задължения относно организацията и реда на работата на граничния полицаи на ГКПП "К. – шосе" и ГКПП „К. - гара“ – рег. № */14.04.2015 г., изд. Началник ГКПП "К.", утвърдена от Директор РДГП – Е.,

като допусне излизане от страната за Република Т. на МПС – лек автомобил марка „Л.“, модел „Р.“, ***, собственост на „Х.“ ЕООД – Г., предмет на престъпление кражба по ДП № ** по описа на 06 РУ – СДВР, представляващо прокурорска преписка **/2016 г. по описа на СРП, издирвано по ШИС с Ш. идентификатор BG **** и по Телеграма за издирване на ГДНП-МВР с №** от 23.12.2016 г., което да не отклони за задълбочена проверка, да не изпрати на „Контрол на втора линия“ за проверка на представените документи за фалшификации, проверка на автомобила за признаци за интервенция върху номера на рамата и двигателя, проверка на фабрично положените стикери и табели, съгласно План за провеждане на инструктаж на ГПН, излъчвани от 04 група на ГКПП "К." от 08:00 часа на 30.01.2017 г. до 20:00 часа на 30.01.2017 г., а именно: „Указания на ръководството...4.Всички луксозни автомобили, отговарящи на рисковия профил за противозаконно отнети да се проверяват обстойно, като за целта в проверките да се включат служители на ОИД и ЕД, проверените автомобили да се впишат в дневника“; Заплахи...на изход от страната: 1. Трафик на луксозни МПС - средна степен на риск: Начин на действие и съгласно раздел II „Основни длъжностни задължения“ – абзац 1, абзац 2, абзац 3 и абзац 4 от Специфична длъжностна характеристика за длъжността полицаи – старши полицаи в граничен контролно-пропускателен пункт при Главна дирекция „Г.“ – МВР №3282р-26789/10.12.2015 г., утвърдена със Заповед рег. № 3282з-3371/10.12.2015 г. на МВР по реда на чл. 143, ал. 4 от ЗМВР, с която е надлежно запозната с Протокол от 18.12.2015 год., поради което е ОПРАВДАНА по предявеното □ обвинение в престъпление по чл. 302, т. 1, б. "б" вр. чл. 301, ал. 3 вр. ал. 1 НК.

Със същата присъда подсъдимата М.Х.К. е призната за НЕВИННА и за това, че на 30.01.2017 г. на ГКПП "К.", община С., област Х., в качеството си на длъжностно лице, което заема отговорно служебно положение – полицейски орган от категорията на чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗМВР – държавен служител от състава на МВР, младши инспектор – старши полицаи в 01 група на ГКПП "К." при ГПУ – С., РДГП – Е. нарушила служебните си задължения:

- по чл. 38, ал. 2 и ал. 3 и по чл. 39 ал. 1 и ал. 2 от Инструкция № 8121з-813/9.07.2015 г. за реда и организацията за осъществяване на граничните проверки на ГКПП, изд. от МВР (обн. ДВ, бр. 55/21.07.2015 г./;

- по пункт V, т. 5 и т. 6 от Функционални задължения относно

организацията и реда на работата на граничния полицаи на ГКПП "К. – шосе" и „К. – гара“- № 4536р - 6677/14.04.2015 г., изд. Началник ГКПП "К.", утвърдена от Директор РДГП – Е.,

като допуснала за излизане от страната за Република Т. на МПС – лек автомобил марка „Л.“, модел „Р.“, ***, собственост на „Х.“ ЕООД – Г., предмет на престъпление кражба по ДП № ** по описа на 06 РУ – СДВР, представляващо прокурорска преписка **/2016 г. по описа на СРП, издирвано по ШИС с Ш. идентификатор BG *** и по Телеграма за издирване на ГДНП-МВР с № ** от 23.12.2016 г., което не отклонила за задълбочена проверка, не изпратила на „Контрол на втора линия“ за проверка на представените документи за фалшификации, проверка на автомобила за признаци на интервенция върху номера на рамата и двигателя, проверка на фабрично положените стикери и табели, съгласно План за провеждане на инструктаж на ГПН, излъчвани от 04 група на ГКПП "К." от 08:00 часа на 30.01.2017 г. до 20:00 часа на 30.01.2017 г., а именно: „Указания на ръководството...4. Всички луксозни автомобили, отговарящи на рисковия профил за противозаконно отнети, да се проверяват обстойно, като за целта в проверките да се включат служители на ОИД и ЕД, проверените автомобили да се впишат в дневника"...; Заплахи...на изход от страната: 1. Трафик на луксозни МПС - средна степен на риск: Начин на действие, раздел II „Основни длъжностни задължения“ – абзац 1, абзац 2, абзац 3 и абзац 4 от Специфична длъжностна характеристика за длъжността полицаи – старши полицаи в граничен контролно-пропускателен пункт при Главна дирекция „Г.“ – МВР № 3282р - 26789/10.12.2015 г., утвърдена със Заповед рег. № 3282з-3371/10.12.2015 г. по реда на чл. 143, ал. 4 от ЗМВР, с която е надлежно запозната с Протокол от 18.12.2015 г., с цел да набави за себе си облага – пари в размер на 1200 евро, като от деянието са могли да настъпят немаловажни вредни последици, изразяващи се в уронване престижа на МВР, както и създаване на недоверие в дейността му по предотвратяване на трафика през границата на страната на луксозни автомобили, предмет на кражба, поради което е ОПРАВДАНА по предявеното □ обвинение в престъпление по чл. 282, ал. 2, предл. II вр. ал. 1 НК.

Със същата присъда подсъдимият В.Е.Д. е признат за НЕВИНЕН в това, че на 23.01.2017 г. на бензиностанция „Ш.“, находяща се на АМ "М." при 93-ти км в района на гр. Л., област Х., да е предложил подкуп – пари в размер на 1200 евро на М.Х.К. – полицейски орган от категорията на чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗМВР (редакция ДВ, бр. 103/27.12.2016 г.) - държавен служител от състава на МВР, младши инспектор – старши полицаи в 01 група на ГКПП "К." при ГПУ – С., РДГП – Е., за да наруши служебните си задължения:

- по чл. 38, ал. 2 и ал. 3 и по чл. 39, ал. 1 и ал. 2 от Инструкция № 8121з-813/09.07.2015 г. за реда и организацията за осъществяване на граничните проверки на ГКПП, изд. от МВР (обн. ДВ, бр. 55/21.07.2015 г.);

- по пункт V, т. 5 и т. 6 от Функционални задължения относно

организацията и реда на работата на граничния полицаи на ГКПП „К. – шосе“ и „К. – гара“ - № */14.04.2015 г., изд. Началник ГКПП „К.“, утвърдена от Директор РДГП – Е.;

- съгласно План за провеждане на инструктаж на ГПН, излъчвани от 04 група на ГКПП „К.“ от 08:00 часа на 30.01.2017 г. до 20:00 часа на 30.01.2017 г., а именно: „Указания на ръководството...4. Всички луксозни автомобили, отговарящи на рисковия профил за противозаконно отнети, да се проверяват обстойно, като за целта в проверките да се включат служители на ОИД и ЕД, проверените автомобили да се впишат в дневника“; Заплахи...на изход от страната“: 1. Трафик на луксозни МПС - средна степен на риск: Начин на действие;

- раздел II „Основни длъжностни задължения“ – абзац 1, абзац 2, абзац 3 и абзац 4 от Специфична длъжностна характеристика за длъжността полицаи – старши полицаи в граничен контролно-пропускателен пункт при Главна дирекция „Г.“ – МВР № 3282р-26789/10.12.2015 г., утвърдена със Заповед рег. № 3282з-3371/10.12.2015 г. по реда на чл. 143, ал. 4 от ЗМВР, с която е надлежно запозната с Протокол от 18.12.2015 г.,

като пропусне преминаването през границата на страната от Република Б. за Република Т. на лек автомобил, марка „Л.“, модел „Р.“, ***, собственост на „Х.“ ЕООД – Г., управляван от Р.Т.С. от гр. Г., без да го отклони за задълбочена проверка, да го изпрати на „Контрол на втора линия“, като във връзка с подкупа, длъжностното лице е нарушило служебните си задължения, поради което е ОПРАВДАН по предявеното му обвинение в престъпление по чл. 304а вр. чл. 304, ал. 2 вр. ал. 1 НК.

С присъдата в тежест на подсъдимата К. са възложени направените по делото разноси във връзка с престъплението, за което е призната за виновна, а за останалите разноси е постановено да останат за сметка на държавата.

По отношение на приложените по делото веществени доказателства съдът е постановил, че ще се произнесе допълнително по реда на чл. 306, ал. 1, т. 4 НПК.

Срещу оправдателната част на така постановената присъда е постъпил протест и допълнение към него от Окръжна прокуратура – Хасково. Излагат се доводи за необоснованост и незаконосъобразност на съдебния акт в атакуваната му част и допуснати съществени процесуални нарушения. Прави се искане протестираната присъда да бъде отменена, като вместо това въззивният съд постанови нова, с която подсъдимите К. и Д. да бъдат признати за виновни и осъдени по първоначално повдигнатото им обвинение, както и по отношение на подсъдимата К. да се приложи разпоредбата на чл. 307а НК.

Срещу осъдителната част на така постановената присъда е постъпила въззивна жалба от подсъдимата М.К., чрез нейния защитник адв.

П.М., с оплаквания за нейната необоснованост и незаконосъобразност и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Прави се искане присъдата в обжалваната ѝ част да бъде отменена, като вместо това бъде постановена нова, с която подсъдимата да бъде призната за невинна и оправдана изцяло по повдигнатото ѝ обвинение.

В съдебно заседание пред настоящата инстанция представителят на Апелативна прокуратура - Пловдив оттегли протеста срещу оправдателната част на първоинстанционната присъда, поради което въззивното производство по настоящото дело в тази му част бе прекратено. Поддържа направеното с протеста искане спрямо подсъдимата К. да бъде приложена разпоредбата на чл. 307а НК. По отношение на жалбата на подсъдимата изразява становище за нейната неоснователност, поради което предлага атакуваният съдебен акт в тази му част, като обоснован и законосъобразен, да бъде потвърден.

Подсъдимата М.К. и нейният защитник адв. П.М. поддържат жалбата си и направеното с нея искане.

Подсъдимият В.Д. и неговият защитник адв. Н.П. считат, че присъдата на окръжния съд в оправдателната ѝ част, като правилна и законосъобразна, следва да бъде потвърдена.

Пловдивският апелативен съд, след като се запозна със събраните по делото доказателствата и обсъди изложените от страните доводи и становищата, съобразно правомощията си по чл. 313 и чл. 314 НПК, намира и приема за установено следното:

Поради оттегляния по реда на чл. 324, ал. 1 НПК от представителя на Апелативна прокуратура – Пловдив протест срещу оправдателната част на присъдата спрямо подсъдимата М.Х.К. за извършени престъпления по чл. 302, т. 1, б. „б“ вр. чл. 301, ал. 3 вр. ал. 1 НК и по чл. 282, ал. 2, пр. 2 вр. ал. 1 НК и спрямо подсъдимия В.Е.Д. за извършено престъпление по чл. 304а, вр. чл. 304, ал. 2 вр. ал. 1 НК и прекратяване на въззивното производство по настоящото дело в тази му част, тяхното оправдаване не може да бъде проверено, доколкото въззивният съд не разполага с правомощие да ги осъди (по арг. на чл. 336, ал. 2 НПК). По същите причини въззивният съд не може да отмени и да обсъжда оправдателния диспозитив спрямо подсъдимата К. по обвинението за извършено престъпление по чл. 302, т. 1, б. „а“ вр. чл. 301, ал. 1 НК. В оправдателните ѝ части първоинстанционната присъда е влязла в сила.

Съдебното производство пред настоящата инстанция е продължило само по въззивната жалба на подсъдимата К. срещу присъдата в нейната осъдителна част, касаеща престъплението по чл. 302, т. 1, б. „а“ вр. чл. 301, ал. 1 НК. Жалбата е процесуално допустима, а разгледана по същество - неоснователна.

С оглед направените в нея оплаквания, на първо място следва да

бъде разгледано това, сочещо за допуснати съществени процесуални нарушения, свързани с несъответствие на обвинителния акт с изискванията на чл. 246, ал. 2 НПК.

Възражението относно качеството на обвинителния акт настоящата инстанция намира за неоснователно. Основният довод, изтъкнат от защитата в тази връзка, е противоречие между обстоятелствената и заключителната част на обвинителния акт относно престъплението по чл. 302, т. 1, б. „а“ вр. чл. 301, ал. 1 НК. Твърди се, че макар в обстоятелствената част прокурорът да е приел, че управляващият конкретното МПС свидетел И., с което искал да напусне страната, не притежавал пълномощно за управлението и ползването, но такова не било и необходимо, в диспозитивната част е посочил, че подсъдимата К. е извършила инкриминираното деяние, „за да допусне излизането от страната за Република Т.“, управляваното от свидетеля И. МПС, „собственост на свидетеля Р.Б., без водачът да притежава нотариално заверено пълномощно от собственика за правото да го управлява“. Това твърдение е невярно, тъй като не кореспондира със съдържанието на заключителната част на обвинителния акт. Същото е било поддържано и пред окръжния съд в хода на проведеното разпоредително заседание на 09.02.2021 г. и обосновано отхвърлено като неоснователно, тъй като такъв израз: „без водачът да притежава нотариално заверено пълномощно от собственика за правото да го управлява“, в диспозитива на настоящия обвинителен акт не съществува. Определението на окръжния съд, с което е оставено без уважение искането на защитата съдебното производство да бъде прекратено, поради допуснати съществени процесуални нарушения, не е било обжалвано и е влязло в сила. Посоченият от защитата израз е бил включен в диспозитива на първоначално внесения обвинителен акт в обвинението за престъплението по чл. 302, т. 1, б. „а“ вр. чл. 301, ал. 1 НК, бил е предмет на обсъждане в тогава протеклото разпоредително заседание в производство по реда на чл. 248, ал. 1 НПК, когато окръжният съд е постановил определение от 03.07.2020 г. по НОХД № 149/2020 г., с което е споделил възражението на защитата на подсъдимата К. за допуснато съществено процесуално нарушение в тази връзка, поради което е прекратил съдебното производство и върнал делото на прокурора за отстраняването му. Първоинстанционният съдебен акт е потвърден от въззивния съд с определение № 443/11.09.2020 г. по ВЧНД № 418/2020 г. на ПАС. С повторно внесения обвинителен акт констатираното противоречие е отстранено, поради което и твърдяното съществено процесуално нарушение не е налице.

За да постанови осъдителната присъда по обвинението против подсъдимата М.К. за престъпление по чл. 302, т. 1, б. „а“ вр. чл. 301, ал. 1 НК, извършено на 18.10.2016 г., Хасковският окръжен съд е приел за установена следната фактическа обстановка:

Подсъдимата М.К. работи като граничен полицаи от 1999 г., без прекъсване досега. От 2015 г. заема длъжността „старши полицаи“ в 01 група на ГКПП „К. от ГПУ – С. към РДГП – Е., със специфично наименование на

длъжността „младши инспектор“. Четири пъти е била награждавана с „Писмена похвала“, веднъж наказвана с „Последно предупреждение“ за срок от 6 месеца. Бившият □ съпруг свидетелят И.Д. работи също като граничен полицаи, но на ГКПП „Л.“.

През инкриминирания период служебните задължения на подсъдимата К. са били регламентирани от нормативни, вътрешноведомствени и вътрешни актове, между които са:

1/ Инструкция № 8121з-813/9.07.2015 г. за реда и организацията за осъществяване на гранични проверки на граничните контролно-пропускателни пунктове, издадена от МВР (обн. ДВ, бр. 55/21.07.2015 г.);

2/ Специфична длъжностна характеристика за длъжността полицаи-старши полицаи в Граничен контролно-пропускателен пункт при Главна дирекция „Г.“ – МВР с № 3282р-26 789/10.12.2015 г., утвърдена със Заповед рег. № 3282з-3371/10.12.2015 г. на МВР по реда на чл. 143, ал. 4 от ЗМВР, с която тя е била надлежно запозната с Протокол от 18.12.2015 г.;

3/ Функционални задължения относно организацията и реда за работа на граничния полицаи на ГКПП „К. – шосе“ и ГКПП „К. – гара“ с рег. № */14.04.2015 г. на Началника на ГКПП „К.“, утвърдени от Директора на РДГП – Е.;

4/ Ежедневен План за провеждане на инструктаж на гранично-полицейските наряди (ГПН), излъчвани от 01 група на ГКПП „К.“ за всяка смяна.

Основен източник на правомощия и служебни задължения за граничния полицаи е инструкцията – подзаконов, общ нормативен акт. Функционалните задължения детайлизират същите, изготвят се от началник ГКПП и се утвърждават от директор РДГП. Специфичната длъжностна характеристика за длъжността „полицаи в ГКПП“ се издава в изпълнение на ЗМВР и утвърждава от министъра. Планът за инструктаж се изготвя от началника на смяната и се утвърждава от началника на ГКПП и съдържа общи инструкции (мерки за безопасност и пр.), както и конкретни такива във връзка с текущо актуални рискове, видове заплахи, степен на опасност и указания за реакция.

При осъществяване на функциите си, граничните полицаи на ГКПП пункт работят или на т.нар. автоматизирано работно място (АРМ – гише), или като „мобилни“. На АРМ работят тези, които извършват реално същинската физическа и документална проверка на преминаващи лица и превозни средства. АРМ представлява кабина, оборудвана с компютърна конфигурация, имаща връзка със съответните системи, осигуряващи проверката. Те проверяват паспорти и документи на МПС, въвеждат данни в компютъра ръчно, или чрез периферни устройства и съответно пропускат или не преминаващите. На професионален жаргон дейността им се нарича „работа с печат“. Т.нар. „мобилни“ изпълняват други функции – охрана на бариера,

обход, предварителни или последващи физически проверки, ако такива се преценят, оказване помощ и пр. В последните години всеки един граничен полицаи може да изпълнява всички гореописани функции, т.е. всички от смяната са взаимозаменяеми.

АРМ за проверка на излизащите от страната лица и МПС са с четни номера – 02, 04, 06 и т.н., а тези за влизащите – нечетни – 01, 03, 05 и т.н.

При преминаването на МПС през ГКПП се следва принципа да има обособени трасета за автобуси и леки автомобили и същите да не се пресичат. Затова винаги първите няколко АРМ са за проверка на автобуси, а следващите – на леки автомобили. Колко АРМ да се определят за проверка на автобуси преценявал началник-смяната в зависимост от моментния наплив. Обичайно били две – 06 и 08 (02 и 04 не се използвали). Останалите – 10, 12, 14 и т.н., проверявали леки автомобили. При засилване трафика на автобуси началник-смяната разпореждал още едно АРМ да премине към проверка на такива, но това винаги било първото следващо поред, именно, за да не се кръстосат пътищата им с автомобилите.

Разпределението на граничните полицаи по работни места се извършва чрез модул „Р.“ като антикорупционна мярка, в който модул са заложили всички служители, определени за деня и съответната смяна, като в началото на всяка смяна се извършва т.нар. „начална Р.“, а след това периодично, на 3-4 пъти в рамките на една смяна, на случаен принцип се извършва преразпределение. Началната Р. се прави от началника на смяната, а последващите – от компютър и се наричат „фонова Р.“. Когато бъде стартирана последваща, фонова Р., началник-смяната уведомявал по телефона кой къде да отиде. Отделно от това началник-смените могат при извънредни обстоятелства – необходимост служител да бъде освободен от работа, или промяна в трафика, да предприемат Р..

На 18.10.2016 г., съгласно оперативния график на дежурствата на 01 група на ГКПП „К.“, подсъдимата К. била на работа нощна смяна за времето от 20:00 ч. до 8:00 часа на 19.10.2016 г. (т. V, л. 139-141). Прилаганият модул „Р.“ за случайно разпределение на граничните полицаи по работни места при стартирането на „Начална Р. на 01 група“ в 19:55 часа на 18.10.2016 г. е разпределил подсъдимата на АРМ № 10 - „Излизащи леки автомобили“.

Свидетелят И. Б., турчин, турски гражданин от гр. Б., роден в Б., изселник от 70-те години, често посещавал Б. и по работа, и като турист. Поради това, че се е изселил отдавна, вече не владеел български език. Понякога бил придружаван от свидетеля Е.И. (Е.Й.), също изселник, но от 1989 г., с двойно гражданство, българско и турско и също постоянно живущ в Б., но с постоянен адрес и в с. Т., област К., който владеел малко говоримо български език и се занимавал с преводи и легализация на документи.

При пътуванията си до Б. двамата обичайно отсядали в Х..

Запознали се със свидетеля С.Ф., таксиметров шофьор, чиито услуги ползвали. Негов колега бил свидетелят М.М..

През м. октомври 2016 г. свидетелят Б. харесал по обява в интернет лек автомобил, обявен за продажба от Б., П. – марка „М.“, модел *, кабрио, бял на цвят, рег. № ***, собственост на Р.Й.Б. от същия град. Решил да го купи. В гр. Б. помолил свидетеля И. да проведе телефонен разговор на български език с посочения в обявата номер. Разговор се провел, било постигнато съгласие за продажна цена от 1500 евро.

При поредното си пътуване до Б., Х., свидетелят Б., както обикновено придружен от свидетеля И., отново ползвал услугите на свидетеля Ф. като таксиметров шофьор. Помолил го за услуга срещу заплащане – да намери подходящ човек, български гражданин, притежаващ лична карта и задграничен паспорт, който да „вкара“ на свое име лек автомобил в Т., сиреч да премине границата с него. Свидателят Ф. приел, макар да нямал никого предвид в момента, но се свързал с колегата си свидетеля М.М. от с. А.. Последният предложил това да бъде вторият му баща – свидетелят Ж. Т., който от около 20 години живеел с неговата майка след смъртта на баща му.

Свидателят Ж. Т. е на 67 години от с. А.. Малограмотен, с начално образование. Никога не е бил правоспособен водач, нито притежавал МПС. Дълги години работил като пастир на селото, но сега бил със сериозни заболявания, трудно подвижен и поради това - с ограничени социални контакти. Нямал паспорт, а личната му карта била изтекла и не била подновена поради липса на парични средства. Така свидетелят М. видял добра възможност пастрокът му да се снабди с нови документи и да спечели някой лев.

Свидателят Ф. уведомил свидетеля Б., че е намерил подходящия човек, но са нужни средства, за да бъде същият снабден с лични документи. Свидателят Б. приел, оставил му 50 евро за разноски и заедно със свидетеля И. се прибрали в Т..

На другия ден свидетелят М. довел свидетеля Т. в града, а свидетелят Ф. го завел в МВР, за да му бъдат издадени нови лична карта и паспорт. Разходите поели от останените от свидетеля Б. средства.

Дни по-късно, на 18.10.2016 г., двамата свидетели Б. и И. отново пристигнали в Б. с автобус, вече за да закупят автомобила. Отишли в П., където установили, че неговият собственик Р.Б. е извън страната. Срещнали се с негов представител, неустановено по делото лице, който им предоставил автомобила за оглед. Свидателят Б. потвърдил, че ще го купи на тази цена. Провели телефонен разговор със собственика Б., който заявил, че няма възможност скоро да се върне в страната, за да се сключи договор за продажба или издаде пълномощно за управление, но е съгласен, ако заплатят договорената цена, да получат веднага владението върху автомобила, ведно с документите за него, включително свидетелството за регистрация и

собственост. Свидетелят Б. приел този вариант, заплатил сумата и получил автомобила и документите за него, без да се сключи договор за продажба, или издаде пълномощно за управление, или за ползване. След това двамата със свидетеля И. се върнали в Х..

Свидетелят Б. намерил свидетеля Ф. и му поискал новоиздадения паспорт на свидетеля Т., за да бъде издадено на негово име пълномощно, с което автомобилът да премине в Т.. Посетил бюро за преводачески услуги в града, където това било сторено. Самият документ не е издирен и приобщен по делото и точното му съдържание не е установено. След това свидетелят М. довел свидетеля Т. в Х.. Около 14 - 15 часа го оставил на автогарата в Х. при свидетеля Ф..

Около 16 - 16:30 часа към ГКПП „К.“ се отправили с два автомобила свидетелите И., Т., Б. и Ф.. С новозакупения лек автомобил „М.“, модел **“, кабрио, бял на цвят, с рег.№ *** пътували свидетелят И., като водач и свидетелят Т., като пътник, а след тях с таксито на свидетеля Ф. – той и свидетелят Б.. Последните двама останали в района на С. да изчакат преминаването в Т. на първия автомобил. Скоро получили обаждане от свидетеля И., че не са били пропуснати да преминат границата заради проблем с документите. Уговорили си среща на паркинга „М.“ на АМ „М.“ в района на Л., а докато пътували нататък, свидетелят Б. провеждал телефонни разговори. Когато се срещнали на паркинга, свидетелят И. го уведомил, че не са ги пуснали, защото нямали пълномощно за автомобила на български език. Свидетелят Б. заявил, че ще изчакат новата (нощната) смяна гранични полицаи и ще направят нов опит да изведат автомобила през границата.

Видно от приобщена по делото (т. VII, л. 140 от ДП) Справка от АИС-ГК (Автоматизирана информационна система – граничен контрол) за регистрирани задгранични пътувания на МПС - лек автомобил „М.“, модел **“, кабрио, бял на цвят, с рег. № ***, е с регистрирано излизане от страната към Т. в 17:02 часа и влизане обратно в 17:28 часа, т.е. неуспешно излизане. Като пътници са посочени – Е.О. И. и Ж. Т. Т..

Нощната смяна на граничните полицаи на ГКПП „К.“ започвала от 20:00 часа. Приблизително около този час (вече било тъмно) всички отново се отправили към граничния пункт с двата автомобила. Спрели на паркинга пред първа бариера (респ. последна в посока от Т. към Б.). Там дошли и познати на свидетеля Б. лица с техен лек автомобил, извикани от него по телефона, неустановени по делото.

По това време свидетелят И.И. се връщал от Т. в Б., вече бил преминал всички гранични проверки и напускал територията на пункта. Свидетелят И.И. е на 28 г., от няколко години живеел в с. Д., община С.. Известно време продавал винетки, зелени карти и международни застраховки в офис на входа на самия граничен пункт, после се занимавал със земеделие. Често пътувал до Т. и преминавал граничния пункт, бил запознат с реда. При тези свои пътувания се запознал с турчин на име А., който също бил изселник

и живеел в гр. Б.. Той купувал автомобили от Б. и няколкократно ангажирал свидетеля да ги прекарва като водач в Т. срещу възнаграждение от 50 лева. Автомобилите свидетелят оставял на бензиностанция непосредствено след граничния пункт, откъдето собственикът си ги вземал.

На 18.10.2016 г. навечер свидетелят И. се връщал от поредно пътуване до Т. със собствения си лек автомобил. На паркинга след последната бариера видял свидетеля Б., когото познавал по физиономия като приятел на въпросния А., да стои до бял „М.“, кабрио с пловдивска регистрация. В автомобила имало възрастен мъж. Свидателят Б. на свой ред разпознал свидетеля И. и го помолил да премине границата с белия М. срещу възнаграждение от 50 лв. и да го изчака на паркинга „А.“ след турския граничен пункт „К.“, където да му го предаде. Казал му, че всички документи за колата са в жабката и са на името на възрастния човек, който седи на предната дясна седалка, но не може да управлява. Свидателят И. незабавно приел, като разчитал на богатия си опит в извършването на такива услуги. Оставил собствения си автомобил „С.“ на паркинга и седнал зад волана на белия спортен М..

Около 20:30 часа на 18.10.2016 г. управлението от свидетеля И., с пътник свидетеля Т. автомобил се установил на линията за гранична проверка на излизащи леки автомобили, на АРМ № 10, където служебните си задължения, считано от 20:00 часа, изпълнявала подсъдимата К.. Свидателят И. подал документите на пътниците и автомобила. Подсъдимата ги прегледала и заявила, че тази кола не може да мине, след което разпоредила на свидетеля да отбие вдясно, за да не пречат движението. Свидателят И. отбил, слязъл от автомобила, отишъл до гишетото, за да си получи обратно документите и попитал защо автомобилът не може да премине границата. Тогава подсъдимата му заявила: „Вие изкарвате пари, а за нас няма нищо.“ Казала му също, че докато не получи 50 евро, колата няма да премине в Т..

Тъй като нито автомобилът, нито интересът същият да премине в Т. били на свидетеля И., той обърнал обратно и се върнал на паркинга пред граничния пункт. Там уведомил свидетеля Б., че граничната полицайка иска 50 евро, иначе няма да пропусне колата. Последният го попитал защо не го е сторил, дал му незабавно 50 евро и го накарал да отиде пеша до гишетото и да я попита ще пусне ли колата, ако получи тези пари. Свидателят И. изпълнил молбата му, при което подсъдимата му казала направо да идва с колата, а не да ѝ предава парите така. Свидателят И. се върнал пак пеша обратно до автомобила, качил се и отново, заедно със свидетеля Т. като пътник, влезли на територията на граничния пункт и се установили на АРМ № 10. Там той сложил парите между страниците на документите, които подал за проверка на подсъдимата К.. Тя ги прегледала за около минута, върнала му ги без парите и му казала: „Давай“.

В горесцитираната Справка от АИС- ГК за регистрирани задгранични пътувания на МПС за лек автомобил „М.“, модел *“, кабрио, бял

на цвят, с рег. № *** е регистрирано излизане от страната към Т. в 21:02 часа на 18.10.2016 г. с пътници в автомобила – И.И.И. и Ж. Т. Т..

Междувременно свидетелят Б. разпоредил на свидетеля Ф. да минава границата и да чака на паркинга „А.“, за да върне по-късно свидетеля Т. обратно в Б.. Границата преминали и свидетелите Б. и И. с автомобил на неговите приятели.

На паркинга след турския граничен пункт свидетелят Б. си получил владението върху автомобила, заплатил обещаното на свидетеля Ф., който се разплатил със свидетеля Т. и на свидетеля И., а свидетелят Ф. върнал свидетеля Т. обратно в Х. в малките часове след полунощ на следващия ден.

Докато била на смяна, подсъдимата провела телефонен разговор със свой близък в 21:45:01 часа на 18.10.2016 г., в който заявила следното: “Пуснах преди малко един без пълномощно, взех му малко... Поне храничката да изкараме за утре... Едни наши цигани, дето вадят коли... Петдесет.” Малко по-рано в същия разговор подсъдимата споделя: “Седя тука сама на „десет“ и се занимавам с тъпаци... И снощи беше така, сама на „десет“...

Свидателят К.Т., служител на Дирекция „В.“ – МВР, придобил оперативна информация за случая. Впоследствие започнала проверка от Дирекция „В.“ при МВР. Месец по-късно, на 18.11.2016 г. в 14:07:37 часа, неустановено по делото лице, но очевидно (от съдържанието на разговора) колега на подсъдимата, я уведомява за предприети проверки, като „от Е. искали да гледат едни работи, единия час и ти май си вътре“. След това я попитал помни ли циганския „М.“, който върнала, същият можел да мине без пълномощно и без да се връща. Подсъдимата попитала дали се вижда да е взела пари, на което получава отрицателен отговор, но се виждало как влиза „при С.“ (вероятно свидетеля С.Т.) и после връща обратно „мангото“, а той можел да мине без пълномощно. Припомня □, че става въпрос за спортен „М.“, бял, двуврат, с падащ таван. Подсъдимата отвръща, че помни, че в крайна сметка е пропуснала автомобила 30 - 40 минути по-късно, поради което не се притеснява.

На 24.01.2017 г. в 15:48:20 часа, обаче, подсъдимата се обадила на неустановено лице и го уведомила, че я викат в ГПУ от „В.“, а тя не знае какво да прави. Случаят бил от 18.10. м.г. и ставало въпрос за някаква кола, която едната смяна върнала, а тя първо върнала, а после пуснала, но тя не си спомня нищо, а те гледали записите. С тях бил К.Т.. На другия ден - 25.01.2017 г., в 12:42:32 часа, на подсъдимата К. се обадил свидетелят А.Б., по това време командир на отделение на 4 група на ГКПП „К.“ и я попитал какво е станало вчера на проверката. Тя отвърнала, че представлявало интерес защо първо върнала, а после пропуснала „тая кола“. Свидателят □ казал, че трябва най-после кардинално да решат тоя въпрос, какво да правят с пълномощните.

Така описаната фактическа обстановка окръжният съд е приел за безспорно установена изцяло от показанията на свидетелите – служители на

„Г.“ – П.К. (началник сектор „Гранични проверки“ в РДПП – Е.), С.Т. (началник смяна) и А.Б. (началник смяна); изцяло от показанията на свидетеля М.М.; частично от дадените в хода на съдебното следствие показания на свидетеля И.И. и тези на досъдебното производство, прочетени на основание чл. 281, ал. 1, т. 1 и т. 2 НПК и чл. 281, ал. 4, вр. ал. 1, т. 1 НПК; частично от дадените в хода на съдебното следствие показания на свидетелите И. Б., С.Ф., Ж. Т. и Е.И. и тези на същите свидетели от досъдебното производство, прочетени на основание чл. 281, ал. 4, вр. ал. 1, т. 1 НПК; от приложените по делото писмени доказателства – Оперативен график на дежурствата на 01 група на ГКПП „К.“ за 18.10.2016 г. от 20:00 часа до 8:00 часа на 19.10.2016 г., Модул „Р.“ в 01 група – начална Р., стартирана в 19:55 часа на 18.10.2016 г., справка от АИС-ГК за регистрирани задгранични пътувания на МПС, справка от „Пътна полиция“ за собствеността върху лек автомобил „М.“, модел **“, кабрио, бял на цвят, с рег. № ***, ксерокопия от задграничните паспорти на свидетелите И. и Б., протокол за разпознаване, както и от приложените веществени доказателствени средства, изготвени въз основа на приложените СРС спрямо подсъдимата К..

Първостепенният съд е направил пълен и задълбочен анализ на събраните по делото доказателствени материали, обсъдени са всички съдържащи се между тях противоречия, като са изложени и убедителни съображения защо изцяло е дал вяра на показанията на посочените по-горе свидетели, а на останалите се е доверил частично, както и защо не е приел за достоверни обясненията на подсъдимата К., дадени в хода на съдебното следствие. Настоящата инстанция споделя изцяло изложеното от окръжния съд, поради което не намира за нужно да го преповтаря.

Не може да бъде споделено становището на защитника на подсъдимата К., че показанията на свидетеля И.И. са непоследователни (вкл., назован във въззивната жалба като „прокурорски лъжесвидетел“), поради което не следва да бъдат кредитирани. След разпита на този свидетел в хода на съдебното следствие пред окръжния съд, са били прочетени и показанията му, дадени в хода на досъдебното производство пред съдия и по време на проведената между него и свидетеля Б. очна ставка. Свидетелят И. е потвърдил досъдебните си показания, като същите, съпоставени с казаното пред окръжния съда, разкриват разминаване основно относно обстоятелството дали поисканата сума е била в лева или евро. И. е категоричен, че цифром, сумата която му е била поискана, е била 50, като след прочита на протокола за проведената очна ставка между него и свидетеля Б. е потвърдил заявеното тогава, че посочената сума е била в евро, а за извършената услуга (да изведе колата през границата), му е било заплатено 50 лв. Същото, впрочем, е заявил и свидетелят Б., като оправдал липсата на спомени при разпита му пред окръжния съд с притеснението си.

Не се възприемат и твърденията на защитата, че преди разпита му на досъдебното производство, върху свидетеля И.И. е било упражнено

въздействие от свидетеля К.Т. – служител на В.. Посоченото от защитата, че при разпита му свидетелят И. бил казал: „бате К. дойде и ме взе от дома ми да дам показания в съда за подкуп“, категорично не се потвърждава от показанията на този свидетел пред окръжния съд. В тях е посочил, че познава К.Т., защото той и жената на свидетеля са от един квартал (л. 176 – лице, от НОХД). Съобщил е също, че е бил посетен в дома си от полицаи, с които бил и Т., които му казали, че трябва да отиде в съда да даде показания веднага, като той си помислил, че го викат за разпит заради пълномощното на автомобила (л. 177 – гръб, от НОХД). На въпрос на защитата дали някой е упражнявал върху него някакъв натиск какво да каже, свидетелят И. категорично е отрекъл (л. 176 – лице).

Въз основа на правилно установена фактическа обстановка обоснован и законосъобразен е изводът на първостепенния съд, че подсъдимата М.Х.К. е осъществила от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл. 302, т. 1, б. „а“ вр. чл. 301, ал. 1 НК затова, че на 18.10.2016 г. на ГКПП „К.“, община С., област Х., в качеството си на лице, което заема отговорно служебно положение – полицейски орган от категорията по чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗМВР – държавен служител от състава на МВР, младши инспектор – старши полицай в 01 група на ГКПП „К.“ при ГПУ – С., РДГП – Е., е поискала и приела дар, който не □ се следва – пари в размер на 50 евро, от И.И.И. от с. Д., община С., област Х., за да извърши действие по служба по: чл. 38, ал. 1, т. 1, 2, 3 и 4, по чл. 39, ал. 1 от Инструкция № 8121з-813/9.07.2015 г. за реда и организацията за осъществяване на гранични проверки на граничните контролно-пропускателни пунктове, издадена от МВР (обн. ДВ, бр. 55/21.07.2015 г.); по пункт V, т. 4, 5 от Функционални задължения относно организацията и реда за работа на граничния полицай на ГКПП „К. – шосе“ и ГКПП „К. – гара“ с рег. № */14.04.2015 г. на Началника на ГКПП „К.“, утвърдени от Директора на РДГП – Е. и по Раздел II „Основни длъжностни задължения“, абзац I, II, III и IV от Специфична длъжностна характеристика за длъжността полицай-старши полицай в Граничен контролно-пропускателен пункт при Главна дирекция „Г.“ – МВР с № 3282р-26 789/10.12.2015 г., утвърдена със Заповед рег. № 3282з-3371/10.12.2015 г. на МВР по реда на чл. 143, ал. 4 от ЗМВР, надлежно запозната със същата с Протокол от 18.12.2015 г., за да допусне за излизане от страната за Република Т. управляваното от него МПС – лек автомобил „М.“, модел **“ кабрио, бял на цвят, с рег. № ***, собственост на Р.Й.Б..

От обективна страна подсъдимата е извършила престъплението в качеството си на длъжностно лице, което заема отговорно служебно положение, тъй като от 2015 г. и към момента на извършване на деянието К. заема длъжността „старши полицай“ в 01 група на ГКПП „К. от ГПУ – С. към РДГП – Е., със специфично наименование на длъжността „младши инспектор“. Качеството □ на длъжностно лице произтича пряко от редица законови разпоредби – чл. 57, чл. 56 вр. чл. 37 и чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗМВР.

Така нормата на чл. 142, ал. 1, т. 1 предвижда, че са държавни служители служителите на МВР – полицейски органи и органи по пожарна безопасност и защита на населението. Съгласно чл. 57 от ЗМВР – полицейски органи са органите на Главна дирекция „Г.“, които пряко осъществяват някои от дейностите по чл. 6, ал. 1, т. 1-3, 7 и 8. В случая тя е осъществявала охранителна (по т. 2) и контролна (по т. 8) функции. Според чл. 37, ал. 1, т. 1 от същия закон, част от основните структури на МВР са главните дирекции, а според чл. 56 - органи на структурите по чл. 37 и на техните структурни звена са държавните служители по чл. 142, ал. 1, т. 1 и 2 и ал. 3.

Подсъдимата е заемала и отговорно служебно положение по смисъла на чл. 302, т. 1 НК. Квалифициращи признаци по визириания текст са специални характеристики на длъжностното лице – такова, което заема отговорно служебно положение, вкл. съдия, съдебен заседател, прокурор или следовател, или полицейски орган, или разследващ полицаи. Доколкото по силата на нормата на чл. 57 от ЗМВР длъжността на подсъдимата представлява такова на полицейски орган. Тя е граничен полицаи с работно място на самия граничен контролно-пропускателен пункт. Въпреки че позицията □ не стои високо в служебната йерархия, нейните преки задължения включват физически и документален контрол на преминаващи държавната граница лица и превозни средства, чрез който се осъществява нейната охрана и обезпечаване националната сигурност. При осъществяване на тази дейност неизбежно се стига до разкриване или предотвратяване на престъпления, в каквато насока граничният полицаи има законови правомощия. Ето защо, независимо колко е значим конкретният случай и какви са неговите измерения, цялостната нейна пряка работата несъмнено притежава характеристиките на отговорно служебно положение на длъжностното лице.

По делото е и безспорно установено, че не са били налице законови пречки лекият автомобил „М.“, а така също и пътуващите в него две лица, да бъдат пропуснати да преминат границата. Водачът, свидетелят И. е бил правоспособен и е представил документ за това. Било е представено свидетелството за регистрация на МПС за автомобила, което по българския закон е едновременно и документ за собственост. Няма никакви данни да са липсвали задължителни застраховки. Пътниците са имали лични карти и задгранични паспорти, като дори на свидетеля Т. били издадени такива специално за случая. Следователно, след като извърши изискуемите проверки и осъществи контрол, подсъдимата е била длъжна да пропусне автомобила и пътниците да преминат, в което се е изразявало и изпълнението на нейните служебни задължения в този случай. Вместо това, тя най-напред директно е заявила на свидетеля И., че „тази кола няма да мине“, като в този момент изобщо не е пристъпила към извършване на гранична проверка, т.е. към изпълнение на служебните си задължения, а когато той е поискал обяснение за нейния отказ, е добавила: „Вие изкарвате пари, а за нас няма нищо“. Най-после, след като по искала и получила дар (сумата от 50 евро), тя е изпълнила

служебните си задължения и пропуснала автомобила и пътниците да преминат, т.е., подсъдимата е поискала и получила дар, който не □ се следва, именно за да изпълни служебните си задължения. Към тях следва да бъдат отнесени тези:

- по чл. 38 ал. 1, т. 1, 2, 3 и 4 от Инструкция № 8121з-813/9.07.2015 г. за реда и организацията за осъществяване на гранични проверки на граничните контролно-пропускателни пунктове, издадена от МВР (обн. ДВ, бр. 55/21.07.2015 г.). При проверка на документите на превозните средства граничният полицаи, извършващ проверка на първа линия, изисква от водача:

1. документ за правоспособността да управлява превозното средство;
2. документ за регистрация на превозното средство;
3. документ за собственост на превозното средство;
4. задължителни застраховки, когато такива са необходими;

- по чл. 39, ал. 1 и ал. 2 от същата инструкция: (1) Превозните средства по правило се проверяват в АИС "Г." в съответствие с правилата за гранична проверка на лица съгласно дял трети, глави първа и втора и (2) Проверка на превозните средства в АИС "Г." извън правилото по ал. 1, включително и по идентификационен номер (VIN), може да се извърши и тогава, когато са налице признаци, че същото е средство за извършване или предмет на престъпление или административно нарушение;

- по т. 4 и т.5 на Пункт V от Функционални задължения относно организацията и реда за работа на гранични полицаи на ГКПП „К. – шосе“ и ГКПП „К. – гара“ с рег. № */14.04.2015 г. на Началника на ГКПП „К.“, утвърдени от Директора на РДГП – Е. - т.4. Изисква от собствениците на МПС всички необходими документи /документ за собственост, застраховка, документ за правоуправление/ и т. 5. Проверява данни в АИС „Г.“;

- произтичащите от Специфична длъжностна характеристика за длъжността полицаи – старши полицаи в ГКПП при Главна дирекция „Г.“ – МВР № 3282р-26 789/10.12.2015 г., утвърдена със Заповед рег. № 3282з-3371/10.12.2015 г. по реда на чл. 143, ал. 4 от ЗМВР - раздел II „Основни длъжностни задължения, абзац 1, 2, 3 и 4, а именно: Извършва гранични проверки на преминаващите през ГКПП лица и транспортни средства; Разкрива неистински и подправени документи за задгранично пътуване; Извършва проверка на документи на транспортни средства, с цел разкриване

на незаконно отнети МПС, нередовни документи, регистрационни талони, застраховки.

Правилен е и изводът на окръжния съд, че деянието е извършено от подсъдимата К. умишлено, при форма на вината пряк умисъл. Подсъдимата е съзнавала общественотоопасния характер на извършеното, предвиждала е настъпването на общественотоопасните му последици и е искала и целяла тяхното настъпване.

Неоснователно е възражението на защитата, че обвинението срещу К. не е доказано по несъмнен и категоричен начин. Твърдението, че постановената срещу нея осъдителна присъда почива на предположения, се опровергава от събраните по делото доказателства, сред които с особена значимост са следните:

- от оперативния график за дежурства на 01 група се установява, че подсъдимата е била на работа нощна смяна – от 20:00 часа на 18.10.2016 г. до 8:00 часа на 19.10.2016 г.;

- от справката за задграничните пътувания на МПС - лек автомобил „М.“, модел **“, кабрио, бял на цвят, с рег. № *** се установява, че „успешното“ му излизане от страната е в 21:02 часа на 18.10.2016 г. и в него са пътували свидетелите И.И. и Ж. Т.;

- от копие „Начална Р. в 01 група“, стартирана на 18.10.2016 г. в 19:55 часа, се установява, че подсъдимата е била разпределена на АРМ 10, което е „излизащи леки автомобили и автобуси“. Следващата Р., вече т.нар „фонова“, е от 22:05 часа на същата дата. Следователно, към момента на пропускане на лекия автомобил „М.“ от Б. за Т. в 21:02 часа именно подсъдимата К. е извършила граничната проверка на същия;

- от показанията на свидетеля И., както и от заявеното от него и свидетеля Б. в проведената между тях очна ставка се установява, че свидетелят Б. му е възложил и впоследствие му платил 50 лв., за да преведе през границата лекия автомобил „М.“, както и че същият му дал сумата от 50 евро, поискана от граничната полицайка, която да □ предаде, за да бъде пропуснат автомобилът;

- в телефонен разговор със свой близък в 21:45 часа на 18.10.2016 г. подсъдимата се хвали, че пунала преди малко един без пълномощно, взела му малко – петдесет (не споменава валута) – л. 33 - л. 35, т.П с ВДС;

- свидетелят И.И. разпознава подсъдимата при проведено на ДП разпознаване по снимки като граничната полицайка, която му е поискала, а след това го пропуснала срещу предадена от него сума от 50 евро да премине в Т. с въпросния лек автомобил;

- съдържанието на телефонните разговори на подсъдимата от 18.11.2016 г., 24.01. и 25.01.2017 г. във връзка с предприета проверка на случая от дирекция „В.“ при МВР, за която показания дава и свидетелят К.Т.

установяват, че в крайна сметка тя си спомня случая с белия, спортен „М.“, управляван от лице от ромски произход, вкл. това, че най-напред го върнала, а малко по-късно – пропуснала – л. 58 – л. 61; л. 117 – л. 120 и л.122 – л. 125, т. II с ВДС.

Предвид на изложеното, настоящият състав да приема, че е налице цяла верига от преки и косвени непротиворечиви и взаимно допълващи се доказателства, които подкрепят обвинителната теза и водят до единствено възможния извод за авторството на престъплението и виновността на подсъдимата за извършването му.

Правилно окръжният съд е приел, че видът и размерът на наложените на подсъдимата М.К. наказания следва да бъдат определени при условията на чл. 55, ал. 1, т. 1 НК. Отчетени са всички обуславящи отговорността обстоятелства, въз основа на което е направен обоснованият извод, че е налице превес на смекчаващите, едно от което е и с изключителен характер, а именно – продължителността на воденото срещу подсъдимата наказателно производство, засягащо правото ѝ на правосъдие в разумен срок. Ето защо въззивният съд счита, че наложените на подсъдимата наказания лишаване от свобода в размер на една година и глоба в размер на 1000 лв. са съответни на степента на обществена опасност на деянието и дееца и за постигане на целите по чл. 36 НК.

Въз основа на отчетените смекчаващи и отегчаващи обстоятелства е правилен и изводът на окръжния съд, че са налице предпоставките на чл. 66, ал. 1 НК, поради което така наложеното на подсъдимата К. наказание от една година лишаване от свобода следва да бъде отложено за изтърпяване с изпитателен срок от три години.

Правилен е и изводът на окръжния съд, че на подсъдимата следва да бъдат наложени и кумулативно предвидените за извършеното от нея престъпления наказания по чл. 37, ал. 1, т. 6 и т. 7 НК, а именно – лишаване от правото да заема длъжност в орган на държавна власт за срок от три години, и лишаване от право да упражнява професия или дейност, свързана с пазене, управление, контрол и отчитане на чуждо имущество за срок също от три години.

При постановяване на присъдата окръжният съд е пропуснал да се произнесе относно приложението на чл. 307а НК за извършеното от подсъдимата престъпление, съгласно който предметът на престъплението се отнема в полза на държавата, а когато липсва, се присъжда неговата равностойност. Визираната разпоредба е императивна и нейното приложение не е предоставено на преценката на съда. Направеното с протеста в този смисъл искане е основателно. В случая предметът на престъплението по чл.302, т. 1, б. „а“, вр. чл. 301, ал.1 НК е 50 евро, която сума не е иззета по делото и към момента на постановяване на присъдата не е налична, поради което подсъдимата М.К. следва да бъде осъдена да заплати нейната равностойност в лева, а именно – да заплати в полза на държавата сумата в

размер на 97,79 лв., съобразно фискирания курс на 1 евро към 1 лев. В този смисъл първоинстанционната присъда следва да бъде изменена.

Правилно окръжният съд е възложил в тежест на подсъдимата М.К. направени по делото разноси, само във връзка с обвинението, за което същата е призната за виновна и осъдена.

По отношение на приложените по делото веществени доказателства няма пречка окръжният съд да се произнесе допълнително с определение в производство по реда на чл. 306, ал.1, т. 4 пр. 2 НПК.

При извършената служебна проверка на обжалвания съдебен акт не се констатираха допуснати съществени процесуални нарушения, налагащи неговата отмяна или изменение, освен в указания по-горе смисъл.

С оглед на изложеното и на основание чл. 337, ал. 2, т. 1 вр. с чл. 334, т. 3 НПК, Пловдивският апелативен съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ присъда № 260032 от 29.10.2021 г., постановена по НОХД № 614/2020 г. по описа на Хасковския окръжен съд, както следва:

На основание чл. 307а НК **ОСЪЖДА** подсъдимата М.Х.К., със снета по делото самоличност, да заплати в полза на държавата сумата от 97,79 лв. (деветдесет и седем лева и седемдесет и девет ст.), представляваща левовата равностойност на 50 (петдесет) евро, предмет на престъплението по чл. 302, т. 1, б. „а“ вр. чл. 301, ал. 1 НК.

ПОТВЪРЖДАВА присъдата в останалата ѝ осъдителна част.

Присъдата в оправдателната ѝ част е влязла сила.

Решението подлежи на протест и обжалване пред ВКС в петнадесетдневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____